

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1095 3 tháng 7 năm 2016

Thơ ngỏ

Thành Tựu

*Thành tựu nơi nơi hợp nhãn tiền
Chơn tâm tự đạt tự giao liên
Hành thông tự giác về nơi cũ
Phát triển chính mình tự cảm yên*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Còn người tu lại bị lục đục gia đình là sao?
- 2) Tại sao phải ly dị?
- 3) Làm sao mới được sung sướng?
- 4) Tiềm thức là gì?
- 5) Làm sao hiểu được gia đình đó tốt hay xấu, phước đức ra sao?
- 6) Thành đạo là sao?
- 7) An lạc là sao?

<p>1) <i>Hỏi: Còn người tu lại bị lục đục gia đình là sao?</i></p> <p>TL: Thừa người tu bị gia đình lục đục là vì thiếu sự thông cảm lẫn nhau, lúc ông thiên bà ngủ, lúc ông ngủ bà thiên, tinh thần không đồng nhứt, vợ chồng cân bàn bạc rõ rệt mọi sự việc trong gia đình từ việc nhỏ cho đến việc lớn, phải thăng thấn và thành thật, thì sẽ đánh tan bất cứ một sự ngờ vực nào có thể xảy đến.</p>	<p>2) <i>Hỏi: Tại sao phải ly dị?</i></p> <p>TL: Thừa hai bên ổng công bị kẹt không thông, quên đi luật vay và trả cho nên phải tạm gát đến kỳ sau, cho nên con người có cơ hội luân hồi tiếp tục trên con đường trả vay, nghiệp tâm cuồng cuồng từ kiếp này cho đến kiếp nọ, khó mà giải thoát, cho nên người tu thì trong tâm phải dứt khoát thứt tình lục đục nhờn duyên thì mới được tiến hóa, bằng không vẫn ở trong vòng lục đục mà thôi, đi đi lại lại chỉ có bao nhiêu chuyện đó nhưng vẫn phải làm hoài. Nghiệp duyên tạo khổ, nhưng cứ đâm đầu đi tìm duyên và nghiệp, không hiểu mình chẳng hiểu họ, làm sao hiểu được Trời Phật mà tu, chạy theo tiền bạc tạo ngu suốt đời, bận rộn mà tưởng lầm là mình đã được sung sướng.</p>
<p>3) <i>Hỏi: Làm sao mới được sung sướng?</i></p> <p>TL: Thừa phải tu dứt nghiệp luân hồi thì mới được sung sướng, chỉ có tu giải thoát là ưu sách nhứt. Tâm hồn sẽ được thanh nhẹ và cảm thức được giá trị của ánh sáng từ bi đã ẩn tàng bao nhiêu kiếp trong tìm thức.</p>	<p>4) <i>Hỏi: Tiềm thức là gì?</i></p> <p>TL: Thừa tiềm thức, biết mà cái biết đó vẫn bị giam hãm trong sâu, vì nghiệp tâm bao vây, tràn đầy giả ảo ước mơ, mâu ni châu không xuất phát được, cần phải thiền nhiều để chữa trị trí tâm, tự nó sẽ ổn định, trong tự nhiên và hồn nhiên. Sau giờ tham thiền nhập định sẽ đạt đến mọi tình thế tự nhiên phẳng lặng rất dễ hòa tan trong thanh tịnh.</p>
<p>5) 13-08-91 <i>Hỏi: Làm sao hiểu được gia đình đó tốt hay xấu, phước đức ra sao?</i></p> <p>TL: Thừa bằng chứng rất rõ ràng, nhìn đứa con mỗi kỳ sanh ra thì biết được sự âu yếm của cha mẹ ra sao trước khi chưa sanh ra đứa bé. Ví dụ như: đứa bé có tâm từ ái biết thương người, thì chúng ta có thay rõ cha mẹ của đứa bé, đã biết thương yêu nhau trong tình thâm hướng thượng, còn đứa bé ngỗ nghịch hay chống báng, thì trước khi sanh ra đứa bé cha mẹ của bé không có ý định tạo lập một tương lai tốt đẹp cho quần sanh cho nên hậu quả của một tâm linh ngỗ nghịch hình thành trên mặt đất. Cho nên Bé thường nói con người là một kho sách vô tận, chứa biết bao nhiêu kỷ niệm in sâu từ tia điện một của hành giả. Cho nên ở đời này người ta đua nhau mua sách về đọc, để cảm thức chuyện của chính mình, trừ ra những người tự thực hành thì mới biết thương thức chơn kinh vô tự, không cần chữ nghĩa mà biết được và tự giải được. Cho nên Bé có cho hay, người dốt mà chịu tu thì rất dễ thành đạo.</p>	<p>6) <i>Hỏi: Thành đạo là sao?</i></p> <p>TL: Thừa thành đạo là hành giả nắm được chơn lý tròn trịa, lúc nào cũng không dư và không thiếu cả, tức là viên mãn, tâm thân an lạc.</p>

7) *Hỏi: An lạc là sao?*

TL: Thừa an lạc là điện năng trong cơ tạng lúc nào cũng quân bình, không đua đòi từ một việc nhỏ cho đến việc lớn, lúc nào cũng cảm thấy mình đang sống trong cõi thanh nhẹ và hạnh phúc.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

THĂNG TRÀM CỠ THỂ

Xác thân cần bã thanh quang
Muôn chiều qui một tạo an tạo hòa
Trong ngoài hiểu được thấy ta
Khả năng sẵn có chan hòa quý thương
Bên trong đủ lối đủ đường
Bên ngoài cũng vậy khai đường tự đi
Cơ hình tạng phủ đã ghi
Nguyên năng thanh nhẹ tự truy tự hòa
Tình đời tình đạo phân qua
Cần khôn qui một chuyển ra thực hành
Cảnh đời kích động cạnh tranh
Chơn tâm không có lại sanh đủ điều
Từ đời loạn động đến siêu
Đều giam trong thức tạo nhiều loạn tâm
Lắm khi tự cảm thì thầm
Không bờ không bến không tầm được chi
Tự mình phải xét phải suy
Qui về nội thức tâm thì đạt an
Bình tâm học hỏi bạc bàn
Do đâu mà có ta đang truy tầm
Cộng đồng siêu lý diệu thâm
Tâm ta tâm họ tâm tâm nguyên lai
Do đâu đã khéo an bài
Người không muốn chết lại đầy tâm thân
Hướng ngoài lão đảo bản thân
Nghĩa ân tạm bợ khó phân xử hòa
Bên trong loạn động thân ma
Không còn trật tự hát la om sòm
Quên đi thể xác phần hồn
Bất cần trật tự ác ôn giết mình
Nói năng lý luận chơn tình
Miệng mang chất độc giết mình không hay
Đâu dè thiên hạ đã bày
Ăn vô sanh bệnh ngày ngày nặng thêm
Năm lòng tham thực đêm đêm
Tiết ra độc chất khó êm khó hòa
Xác thân khối óc ta bà
Bây ra đủ thứ khó hòa nội tâm
Vận hành luật đã khai tâm

Lục phủ ngũ tạng âm dương điều hòa
Thực hành học hỏi gần xa
Ăn vô hít thở cho ra cỗi trần
Xác hồn thanh lọc lần lần
Từ không đến có đi lần đến không
Bên ngoài cảm thức bên trong
Xác thân bệnh hoạn mới tòng thiên cơ
Từ sanh sanh tử nhiều giờ
Đổi thay thay đổi tùy cơ thực hành
Luật đà ban bố đành rành
Sanh trụ hoại diệt hồi sanh rõ ràng
Ăn vô nhai nhuyễn bạc bàn
Bốn mươi nhịp độ chuyển sang tạng tỳ
Đến đây khai triển tùy nghi
Quên đi thù hận sân si chẳng còn
Tiến theo nguyên lý đường mòn
Non già đường ruột sống còn hồi sinh
Thực hành khai triển hành trình
Kết thành máu sống khai minh đạo đời
Đến đây cảm thấy tình Trời
Không bao giờ bỏ không rời các con
Khí thanh ban bố nữ non
Trong ngoài đồng nhịp vuông tròn dựng xây
Triển khai tâm thức hằng ngày
Cảm thông nội tạng đang say tình đời
Nhơn ông cũng đã hết thời
Không sai giải tỏa được lời độ tha
Bắc cầu nhịn nhục thứ tha
Tìm ra lối thoát vượt qua non già
Toàn thân bộ ruột phân qua
Nhiệm vụ trọng trách cố mà thực thi
Đâu dè tích trữ nhiều kỳ
Ô trược bết tắc dự thi hoài hoài
Bất thông trở lại học bài
Xác thân bệnh hoạn ngày ngày lo âu
Đâu là bến giác bến tà
Đâu là cơ cấu Trời trao cho hồn
Xác thân tâm tối ác ôn
Dời theo đường dục sanh tồn mất luôn

Đấu tranh chẳng bỏ chẳng buông
Chạy theo động loạn cuồng cuồng nội tâm
Sanh tồn nguyên lý diệu thâm
Nay đã thức giác giữ tâm thanh hòa
Trước mắt sẵn có ly trà
Từ đâu đã đến lập hòa với ta
Âm thầm tự nghiệm suy ra
Ngũ hành cấu trúc mặn mà hòa tan
Uống vô chẳng có bàng hoàng
Các nơi sống động tình ban tràn đầy
Cần khôn vũ trụ xưa nay
Trà ngon một tách tinh say đạo đời
Thức tâm trực nhớ hợp thời
Vận hành trong luật do Trời ân ban
Lệ rơi cảm thức đôi hàng
Mừng thầm mừng đã sống an tình Trời
Chẳng còn méo mó chơn lời
Lui về thực chất nơi nơi cảm hòa
Cần khôn vũ trụ tình Cha
Qui về một mối chan hòa tình thương
Xem đời thủy điển dựa nương
Thanh thanh trước trước gieo gương thế trần
Tạo đường gia kế nghĩa ân
Mọi đường vừa phải tiến gần với nhau
Cùng chung xây dựng trước sau
Kẻ mau người chậm vẫn trao đổi tình
Đi đi lại lại một mình
Ly trà cũng vậy kết tinh độ đời
Tiến thẳng giải tỏa hợp thời
Lọc phân ô trước nơi nơi an toàn
Thực hành sáng suốt tâm an
Sửa mình là chánh mọi đàng yên vui
Tự mình thức giác rèn trui
An vui thanh tịnh chung vui với trà
Tự mình thức giác xuất ra
Trà tiên sẵn có chan qua đổ tình
Qui hồi nguyên lý tâm linh
Gieo duyên khắp xứ tỏ tình sáng ban
Cần khôn vũ trụ khai màn
Giúp hồn tiến hóa khai đàng tự đi
Thần kinh khối óc chuyển ghi
Thức hồn tự thức tự trong chơn hồn
Cánh đời ly tán dập dồn
Màu nào sắc nấy vẫn tôn luật Trời
Trong không mà có tạm thời
Đến đây học hỏi tự rời ra đi
Cánh đời là bãi trường thi
Học xong bài học tùy nghi tiến hành
Chẳng còn lý luận cạnh tranh
Trễ tàu phải thức sớm hành đến nơi

Chung trà phẳng phát nơi nơi
Thi thơ thánh thốt dự nơi thanh bình
Tâm thân duyên nghiệp hành trình
Hương về thanh nhẹ do mình dựng xây
Thanh quang vốn cánh vui vầy
Trở về trật tự tâm này đạt an
Chuyển khuyển đạo pháp bạc bàn
Giải mê phá chấp tâm an đời đời
Tự mình thức giác xa rời
Chẳng còn loạn động tạo nơi lu mờ
Bình tâm cảm thức thiên cơ
Nằm trong nguyên lý tóc tơ thực hành
Điểm quang ban chiếu hóa sanh
Tâm thành tự đạt thực hành đến nơi
Thương yêu chẳng muốn xa rời
Trời cao bể rộng tạo nơi dung hòa
Tình người sánh tựa tình ta
Chan hòa sống động vượt qua đạo đời
Chơn tu cảm thức hợp thời
Dưỡng phần thanh nhẹ tự rời tham sân
Thực hành khai triển cao tầng
Ngôi đây hiểu đó lần lần đạt thông
Bền lòng cảm thức lý công
Cùng chung khai triển mở vòng độ tha
Bắt tay làm việc chung nhà
Của Trời rõ rệt ta hòa sửa tâm
Thương yêu tha thứ mừng thầm
Chuyển về chơn trạng tự thâm sửa tu
Biết mình đã bị mê mù
Tâm thân không biết khó tu khó hòa
Tự trong huyền bí diễn ra
Khoa học cởi mở thật thà thương yêu
Cảm minh nguyên lý hiểu nhiều
Tâm hồn thanh nhẹ đạt siêu đạt hòa
Tình Trời cấu trúc trong ta
Khai tâm mở trí vượt qua khổ nạn
Thương yêu vui đẹp bạc bàn
Trong người đầy đủ tâm an vận hành
Ức niên cấu trúc đạt thành
Tu tâm khám phá ngọn ngành sáng ban
Thế gian cho đến Thiên đàng
Trong ta có sẵn khai màn tự đi
Chẳng còn loạn động thị phi
Lui về thực chất tự ghi tiến lần
Nhơn sinh mỗi phước mỗi phần
Thực thi chơn pháp lần lần tiến lên
Trở về căn bản đạo nền
Dâng Trời dâng Phật bỏ quên hận thù
Trở về lọc ruột giải mù
Ruột là nguồn rễ thân tu tại trần

Hút vào độc chất phát phân
Tim gan thận trước khó phân đạo đời
Vô Vi khai triển hợp thời
Huyền Bí thức giác lập đời Tân Dân
Thực hành thanh lọc góp phần
Nói ra lợi hại tối cần sửa tu
Tránh đi bệnh hoạn mê mù
Thế giới làm phải khó tu khó hòa
Giáng trần học luật tình Cha
Tinh vi sống động chan hòa ân ban
Minh tâm kiến tánh bạc bần
Ai ai cũng có ngàn vàng trong tâm
Nằm trong nguyên lý diệu thâm

Tâm đường bỏ khuyết dương âm điều hòa
Lý đời chết bầy còn ba
Tâm ta thức giác tự hòa giải mê
Chuyện đời lắm chuyện ê chề
Vô Vi cũng vậy cũng pha lẫn tuồng
Giải thông đủ thứ về nguồn
Ly trà chung uống cuồng cuồng sửa tâm

Hát ba lần:

Chung nhau tự thức siêu cường
Tâm thân sẵn có yêu thương muôn loài.

Lương Sĩ Hằng

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

KHÓA TỊNH KHẨU TẠI BIG BEAR - (Cuốn 2)

Đức Thầy: Thôi.

Bạn đạo: Dạ con cũng biết vậy nhưng mà...

Đức Thầy: Con về đó con không thể cảm lệ được, người ta khổ lắm! Thà mình gởi tiền về đi phát gạo cho đồng bào tốt hơn, cái đó là Thầy đang làm.

Bạn đạo: Con nghe lời Thầy nhưng mà ông anh con qua, con gởi băng về thì nghe băng Thầy, có viết cái lá thơ con vẫn còn bọc đây, nói rằng chờ con về để nghe băng Thầy và tối nghe Thầy giảng, con cũng gởi nhiều băng. Mà ông anh con cũng nghèo, thì cũng giúp đỡ mua được cái miếng đất, nhà cửa không có, con giúp đỡ mua miếng đất, về nghe con tu thiền bên này thì cũng lo chỗ tu thiền và chỗ cho con. Con thấy vậy mà con xin Thầy...

Đức Thầy: Bởi vì con không đủ khả năng truyền đạo, mà con về đó nó hút cái là mất hết trời, mất cái công bao nhiêu, tu bao nhiêu năm.

Bạn đạo: Cho nên, khi mà con gặp Thầy con cứ rung rung nước mắt, con...

Đức Thầy: Người nào đi về đó, yếu á, bị hút hết à! Tôi chứng minh trong cái Đại Hội ở Hồng Kông kỳ hai, đem qua, đem bệnh, cho bệnh cho bạn đạo hết! Qua, nội kể ở Việt Nam đầu óc của

tại bên này cũng bệnh luôn, bệnh tùm lum hết! Cho nên phải mạnh, phải có dũng chí, lấy trong cái khổ làm phương châm tiến hóa thì mới dám về đó, và điện năng dồi dào. Cho nên, nhiều người đi qua khóc, khổ ghê lắm! Thấy con người kiếm không đủ nuôi con người, không biết làm sao! Thì bây giờ mình không nên phung phí tiền nữa, mình lấy đồng tiền đó mình gởi một cái trụ sở nào bố thí gạo cho người nghèo.

Bạn đạo: Dạ, con cũng có làm cái đó, cũng còn nhiều thưa Thầy.

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Nhưng mà tại sao con về đây, con nằm con suy nghĩ rằng: Thầy đã nói lần đầu không có đi, mà con nằng nằng con đi, sau khi mà con mua vé máy bay rồi, con nghĩ, con thấy Thầy, con cứ rung rung nước mắt hoài, con không biết làm sao?

Đức Thầy: Thì đi sẽ học cái bài khổ lắm, nói trước như vậy đó; về thấy y như vậy, không có sai gì hết! Rồi qua đây cũng chỉ có khóc thêm nữa chứ không có làm cái gì hơn! Bởi vì ở đâu cũng có ông Trời lo hết đó, chứ để nó khổ nó mới tiến; lần lần lần lần, mình giúp chút thôi. Cái giúp của mình không có nghĩa lý gì nhưng mà mình phải làm để khêu dậy cái tâm từ bi của chính mình.

Mình có thể giúp những người không quen biết, người đau khổ mà khêu cái tâm từ bi của mình lên.

Bạn đạo: Thầy nói vậy là con phải bỏ cái vé máy bay, con không dám đi, con để kiếm số tiền để...

Đức Thầy: Giúp đỡ còn hay hơn.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Cho họ có cuộc sống, bây giờ hà hơi cho họ một chút rồi một thời gian sau này thì sẽ tốt, Việt Nam sẽ tốt không có sao. Nhưng mà bây giờ về thì cảm lòng không đậu, khổ lắm! Con ở bên này ngày đêm lo tu vậy là được rồi.

Bạn đạo: Thì từ ngày mà Thầy...

Đức Thầy: Có của cải đầy đủ rồi đi về phân phối, phân phối, phân phối chơn ngôn, phân phối từ quang cho họ.

Bạn đạo: Vậy thì con phải đành để bỏ cái giấy máy bay, con phải ở lại con tu,

Đức Thầy: Không cần phải...

Bạn đạo: Từ ngày mà Thầy đã nói rằng: “Con ráng tu đừng nên bỏ cuộc, uống lắm!”

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Con nhớ lời Thầy dạy con.

Đức Thầy: Ừ.

Bạn đạo: Thì ngày đó tới nay, tuy con khổ với máy đưa cháu con, bốn năm đưa chờ con khi về...

Đức Thầy: Máy bay đâu có bỏ, mình lấy tiền lại chứ bỏ gì.

Bạn đạo: Mà con còn giận, ráng tu thiền hàng đêm hàng ngày cho được. Ngày hôm nay, mà tin tức Việt Nam than thở quá thành con cảm lòng không đậu!

Đức Thầy: Đó, nó rút đó!

Bạn đạo: Thành con cũng ao ước quá, con nghĩ Thầy nói là không có đi, để phát tâm; mà con nghe Thầy nói: “thôi đi về”! Con xin Thầy cái gì Thầy cũng cho hết, con nghĩ lại, con thấy Thầy, con tủi thân quá! Thầy đã, con đến đây để tỏ thiệt với Thầy.

Đức Thầy: Chưa đủ khả năng về là mất, uống lắm!

Bạn đạo: Cảm ơn Thầy.

Bạn đạo: Con xin Thầy và thưa các bạn đạo. Con cũng mới biết được Thầy cỡ chừng hai tháng hơn, mà con mới gặp Thầy thì cỡ chừng được ba tuần hơn, chừng hai tuần rưỡi, chưa tới ba tuần. Nhưng mà trước khi chưa gặp Thầy thì con cũng nghe băng của Thầy dạy, chỉ trong băng con cũng nghe; mà những cái kinh, cái lời Thầy giảng là anh em phải thương với nhau, đừng có xa nhau hay là đừng có giận hờn với nhau. Mà hồi con còn nhỏ thì con cũng ráng lắm nhưng mà không có thể chịu nổi! Thành ra con cũng ráng con ở cho tới con lớn lên cũng là lo cho mẹ cho đàn ông, nhưng mà mẹ qua đời rồi thì con ở trong nhà thì con chịu cũng không nổi! Làm vô thì của, thì anh biết có của thôi chứ mà không biết thương em! Thành ra con cũng xin một khi con làm cái gì con biết, nhưng mà con cũng lạy trời đất chỉ cho con những cái chuyện, đường của con làm; con bước ra đời con lo, cho dù đất con đi những cái đường chính thôi, con không làm bậy, nhờ Ôn Trên phù hộ cho con. Từ hồi con còn nhỏ cho tới lớn con bước ra con cũng không lừa ai, không gạt ai mà con lo làm vùi đầu bù tóc! Cha Trời, Đất, Trời Phật chứng cho con, chỉ con mạnh thôi, con làm con sống, con học. Nhưng mà, khi con ra đời thì con muốn lập một gia đình, người chồng sinh một đời mà ở mà sống thôi, nhưng mà khiến ra đổ bể thì con có đưa con, con nuôi. Con cũng xin Trời Phật phù hộ cho con con mạnh, con lo, con nuôi, con làm, con cày, con nuôi con con. Thành ra con làm, nhiều khi con đi làm cùi cùi tới ngày, làm hai ba jobs (việc làm) con cũng làm. Thì Thầy thấy, Thầy thấy mặt con Thầy nói: “Lo chạy tiền bạc cho nó ăn, nó áy, cho nó mập lên, nó thức thì nó thết!” Nhưng mà con biết rằng tại vì con thương con con, con nghĩ rằng ở trên cho con có con là tại vì con mắc nợ con phải trả thì con phải lo cho con con hoàn toàn cái cuộc sống của nó.

Nhưng mà nhiều khi con ngồi con khóc, con đi làm về khuya con ngồi con khóc một mình, con không biết tại sao? Cái số con làm sao mà số cực dữ vậy? Những chuyện con làm từ nhỏ tới lớn con cũng không hôn với ai mà cũng không lường gạt, cũng không có làm cái gì sai, cũng nhờ Ôn Trên; mỗi lần con làm thì con cũng nhờ Ôn Trên, Trời, Phật phù hộ, cũng che trở, giúp đỡ, dắt, chỉ cho con làm những cái chuyện chính chứ con không có muốn làm về chuyện bậy. Ngày hôm nay, sau con lập gia đình, con gặp ông này rồi con về bên này, về bên này mà ông ấy cũng mất tám năm nay rồi, con lo con làm. Tám năm con làm con nuôi con, con cũng nợ, con làm, con làm nuôi con, trả nợ trả nần hết. Người nào khổ thì con cũng giúp đỡ, biết là con làm cực, đồng tiền của con làm cực, nhưng mà con thấy những người nào khổ con giúp đỡ, con cho người này con giúp người kia, cần cái gì thì con chạy con giúp chớ con cũng không có cái gì mà ác với ai hay cái gì. Mà sao con, con biết rằng con phải trả, dưới này con phải trả mà không biết con nợ cái gì, con thiếu cái gì? Con cứ ngồi con khóc, nghĩ chắc kiếp trước mình làm cái gì tội lỗi lắm hay sao mà kiếp này mình trả từ hồi cha mẹ mới sinh ra tới giờ, mình trả dữ vậy; lớn lên rồi biết đi, biết đứng, bốn tuổi tới giờ cực dữ vậy?

Đức Thầy: Cơ hội xây dựng tâm từ bi, đó là cơ hội xây dựng tâm từ bi. Mình có khổ cảnh mình mới thức tâm. Gặp khổ cảnh triền miên là mình thấy đời là giả ảo, không có thật, mình mới hướng về con đường đạo. Bây giờ, ngày hôm nay gặp được đạo nên sống với đạo và thực hiện tu cho kỳ được. Cái đó là chánh pháp để gỡ gạc lại những cái chuyện mất mát. Cho nên cuộc sống mà giáng lâm xuống thế gian thấy nhiều chuyện không thuận, toàn là nghịch! Không ai thương là mình phải thương mình, khai triển tâm từ bi. Còn khi đồng tiền mà mình đi làm phước cho người ta đó cũng là cơ hội khai triển tâm từ bi của chính mình. Nên người ta có tiền người ta hướng thiện thay vì họ hướng ác; hướng thiện thết con người không có thể làm ác được, thì đó là cái căn bản tiến hóa rồi. Bây giờ tu đi, cố gắng tu, không có cái gì buồn hết; đó là cái duyên nghiệp nó đưa đẩy cho mình tiến tới con đường đạo vinh quang ở tương lai. Ngày nay gặp được đạo, nắm đạo mà đi; sung sướng, vui vẻ, không có sao hết! Con nói gia đình con không ai thương con, mà con bước

vô gia đình Vô Vi con thấy mọi người đều thương, ai ghét đâu? Rồi càng ngày càng sâu, con thấy người ta thương con thật hơn. Tình thương hướng về đạo mới thật sự có tình thương; mà hướng về so đo, về tình tiền duyên nghiệp không có tình thương.

Bạn đạo: Con nghe được băng của Thầy thì con chưa gặp Thầy, nhưng mà con nghe được băng của Thầy thì con cũng ráng con theo, công phu hay là ngồi thiền. Nhưng mà cái lúc đầu tiên con thiền con thấy trong người con nó nhẹ lắm, nó nhẹ giống như là một cái lá vậy, nó bay, nó nhẹ! Mà giờ sao tự nhiên, cái sao con ăn thịt vô cái tự nhiên con người con nó nặng trở lại; con thiền ở trên đầu thì nghe nó nhẹ mà ở dưới cái thân người thì nghe nó nặng trong người, nó khó chịu lắm, là sao con không biết?

Đức Thầy: Cái đó là mình tu thiền mà mình còn ăn thịt là mình ác rồi! Ác nghiệp nó phải lôi cuốn cái xác chứ! Người ta ăn chay, người ta ăn chay cho luôn đi. Một thời gian sáng suốt rồi, thấy rõ, chúng ta mới độ tha; còn chưa thấy gì mà ăn bậy bạ vô, hại à!

Bạn đạo: Thì trong...

Đức Thầy: Ăn uống, ăn chay sạch sẽ, thiền tinh tấn, khỏe mạnh. Bởi cái ý lực của chúng ta cứ nghĩ hướng về đạo, sống với Trời Phật là con người nó mạnh lên chớ không có yếu đâu; mà sống với người thế gian, tự ái so đo dù chuyện nó làm cho con người yếu đi.

Bạn đạo: Dạ, con không có theo, con cũng không có giận, tánh con nóng thiệt nhưng mà con không có giận ai, ai làm gì cho bạn bè giúp đỡ gì nhau... Con thấy những người mà muốn ham gây lộn hay là dữ dằn hay là này kia, con...

Đức Thầy: Bây giờ tập nhịn nhục đi, theo Vô Vi nghe, rồi thiền đi thì tự nhiên được à.

Bạn đạo: Con làm thỉnh à, con cũng chỉ từ từ con ở nhà thôi, chỉ tránh những chuyện dữ không dám nhào vô thôi, chứ còn ngoài ra con cũng không có gây gổ với ai hết. Mà...

Đức Thầy: Mình đã gây gổ với mình rõ ràng mà

không gây gỗ với ai!

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Gây gỗ với chính phần hồn.

Bạn đạo: Dạ, thì...

Đức Thầy: Không biết lo cho phần hồn tiến hóa, không có lo cho thể xác được an ổn thì cái xác trong đó là rước tà khí và cái óc cũng là điện năng chạy bậy chạy bạ hết rồi! Bây giờ phải lo tu chỉnh lại nó mới xuất phát đi lên được thì lúc đó ổn định. Lúc đó mới thật sự là tôi không có ở ác, tôi không có nói bậy. Bởi vì nói ra, nói ác là không được; khi mà đã được nhẹ rồi mà nói ác là cái đầu nó cũng sáng à, không có cho mình nói ác được.

Bạn đạo: Dạ, con qua gặp Thầy rồi con về, con về bên, rồi con gặp tai nạn! Thiết là con nghĩ: chắc Trời Phật cũng độ cho mẹ con con, không thôi là, con nghĩ là mẹ con con chắc cũng chết hết rồi! Cái xe nó lật, cái xe nó nát hết rồi mà mẹ con con không có gãy xương mà cũng không có ấy, chỉ con con nó cắt chút đỉnh, mà con thì chỉ là bầm thôi chứ không có cái gì mà nó...

Đức Thầy: Cho nên, cho con hiểu rõ là trước là cái gì? Thanh là cái gì? Cho nên về lo tinh tấn, không nên ăn mặn nữa, không nên ăn thịt nữa.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Không nên làm điều ác nữa.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Cái vong linh nó quay quần ở đó, có ngày nó vật chết nữa cho coi!

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Tới đây là giải cho, nắm cái pháp này để kiểm soát hành động của chính mình mới không làm ác. Tội mà con tu thiện, tội nay tu được, thiện được mà tội mai không được là mình có làm điều gì bất trắc, trong tâm không có tốt rồi, không có yên ổn, làm bậy rồi, tự kiểm soát lấy mình.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Cho nên con có duyên lành mới gặp được Vô Vi, một cái pháp rất văn minh và có cơ hội tự kiểm soát. Tội nào mà thiên không được là có chuyện rồi, mình đã làm bậy, nói bậy, nghĩ bậy, dù chuyện bậy rồi! Ăn năn hối cải nó thức tâm, càng thức tâm nó hiểu chơn lý. Khi nó hiểu rõ chơn lý nó mới bỏ thói chơn ngôn cho những người còn đau khổ hơn con nữa, nó tiến hóa.

Bạn đạo: Dạ, con rời Việt Nam cũng 27 năm nay nhưng mà gia đình, ông già bà già thì cũng đạo Cao Đài, cũng là, ông nội bà nội cũng đạo Phật, đạo nào con không biết nhưng mà con cũng theo, con cũng ăn chay kỳ hàng tháng thôi nhưng con cũng giữ. Thành ra con cũng, lúc nào con cũng nghĩ Ôn Trên, Trời Phật chứng cho con không à. Cho nên, những cái chuyện gì mà nó xảy ra tai nạn bất đắc kỳ tử có Trời Phật phù hộ, che chở cho con; chứ nhiều khi con thấy con chết hụt bao nhiêu lần rồi mà con còn sống ngày nay thì con nghĩ là Ôn Trên giúp cho con đỡ lắm! Thành ra con lúc nào con cũng tìm đạo mà con tu; cho nên con đi tới chùa, rồi là nhiều khi con đi nhưng mà con kiếm chưa có. Cho nên kỳ này con gặp được công phu của Thầy, với lại con nghe trong kinh của Thầy, là con lúc nào con cũng hy vọng, con muốn đi gặp Thầy lắm, thành ra con lên con gặp Thầy. Đây là lần đầu tiên con gặp Thầy, chắc con cũng có duyên là con mới gặp Thầy được.

Đức Thầy: Thì bây giờ ráng tu đi.

Bạn đạo: Thầy giúp cho con.

Đức Thầy: Bây giờ ráng tu đi.

Bạn đạo: Dạ, con cảm ơn Thầy.

Đức Thầy: Ờ, lo niệm Phật đi hã.

Bạn đạo: Dạ, con cảm ơn Thầy.

Đức Thầy: Mượn cái pháp này mà giải hết cái nghiệp rồi con mới thấy giá trị của cái pháp này.

Bạn đạo: Dạ, con cảm ơn Thầy nhiều.

Báo cáo về quỹ cứu khổ ban vui của Đức Thầy và Bạn đạo Vô Vi

Tiếp theo báo cáo ngày 31 tháng 3 2016 chúng tôi đã nhận cho đến 30/06/2016 và từ quy` bạn đạo cho quỹ cứu khổ ban vui như sau:

Người gửi	US\$	Currency
Kim Nguyen (TX)	200,00	
Tin T Nguyen (VA)	200,00	
On Nguyen (CA)	300,00	
Thu Lam (CA)	220,00	
Lieu Dao (CA)	40,00	
Brian Ho (CA)	50,00	
Uyen Huynh (CA)	50,00	
Van Nguyen (Ca)	40,00	
Hong Vo (CO)	100,00	
Vo thi No (CA)	200,00	
Dung Pham (CA)	100,00	
Michael Sutherland (FL)	100,00	
Ho van Dam (GA)	100,00	
Ngon T. Huynh (GA)	200,00	
Lam Phuc (CA)	100,00	
Ngo Quang My Thuan (CA)	1000,00	
Nguyen thi Thoai (CA)	200,00	
Vo Hoang Minh (CA)	100,00	
Quyên & Thu (CA)	300,00	
Chau Dao (CA)	500,00	
Vincent Nguyen (AZ)	50,00	
Jimmy Nguyen (AZ)	100,00	
Raymond Dang (AZ)	50,00	
An danh (CA)	500,00	
Phillip Nguyen (CA)	300,00	
Hanh Nguyen (CA)	50,00	
Tommy Nguyen (AZ)	50,00	
Linh Nhien (AZ)	50,00	
Linh Minh (AZ)	50,00	
Diep Vu (AZ)	60,00	
Brian Nguyen & Anh Dao (TN)	500,00	
La Vi Khon (AB)		500Cad
Ly Xuong Phu (CA)	300,00	
Ngo Thi Dang (CA)	500,00	
Ly Anh Kiet (CA)	300,00	
Ly Anh vu (Ca)	156,00	
Begam Jubida (Fr)	600,00	
Tam Hue (MA)	300,00	
Anh Tinh (MA)	200,00	
Ma Thanh Mai (MA)	1000,00	
Vo Danh (MA)	1000,00	
Nguyen Tan Tai (MA)	500,00	

Tran Hong Hoa (MA)	2500,00	
Tammy Cavana (CA)	1000,00	
Ho van Dam (GA)	100,00	
Icebud Nguyen (MI)	200,00	
Nancy Huynh (CA)	500,00	
Hong Vo (CO)	100,00	
Icebud Nguyen (MI)	150,00	
Van Duong (AB)		300 CAD
Chritina Phung (CA)	100,00	
Amy Thi Nguyen (MI)	1000,00	
Icebud Nguyen (MI)	150,00	
Vo Danh (Fr)		2500Euro
Vo Danh (Fr)		100Euro
Kim Nguyen (TX)	200,00	
Chau Du (San Jose)	1000,00	
Phung & Luu Nguyen (CA)	500,00	
Hue Hong Thai (GA)	500,00	
De Van Duong (CA)	500,00	
Ho van Dam (GA)	100,00	
Chiel Tran (AB)		1400 CAD
Nancy Luong (TX)	1000,00	

Trong 3 tháng qua chúng tôi đã sử dụng như sau:

- Bỏ thí hòm và mai táng cho người chết gia đình nghèo không tiền mua hòm
- Giúp những bạn đạo nghèo cần sự trợ giúp (bị tai nạn hay đau ốm hay hỗ trợ học phí cho con em, hoặc sửa nhà dột nát)
- Học bổng cho các em nghèo, khuyết tật được học chữ hay học nghề nếu không bị bỏ học
- Giúp các em cầm điếu một phần tiền ăn
- Giúp người già neo đơn
- Giúp người nghèo không tiền trị bệnh
- Giúp các em bỏ rơi công chúa tiền sữa và tiền học
- phát gạo cho người nghèo vùng xa vào ngày rằm & mừng một
- Giúp những người phong cùi tiền ăn và con em tiền ăn học

Những người đau khổ đã nhận được sự giúp đỡ **cúi đầu cảm ơn Đức Thầy và quý bạn đạo**

Mọi sự sơ sót hay thắc mắc về quỹ này xin liên lạc người trách nhiệm ký tên dưới đây:

và Ngân phiếu xin đề **VoVi Association of Canada** và gửi về :

2590 Allard St. Montreal – Quebec- H4E 2L4 Canada

email tbptdn@videotron.ca

Xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo

Thay mặt ban trách nhiệm quỹ CKBV

Kính thư

Phan Cao Thăng

Bộ video Đại Hội "Học và Hành" tại Atlanta, Georgia, U.S.A. năm 2015

Xin kính mời quý vị dành thời giờ coi lại video Đại Hội Vô Vi Quốc Tế kỳ 34 tại Atlanta năm 2015 mới để trên vô vi trang nhà. Ba ngày Đại Hội được thu gọn trong 12 giờ gồm: Lễ Khai mạc, Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy; Sinh hoạt Tu Học; Ôn lại Phương Pháp Công Phu: các Pháp Phụ; Tìm hiểu và học hỏi Chơn Ngôn của Đức Thầy; nhóm Tu Học trình bày và đúc kết; Văn nghệ Vô Vi; bầu cử địa điểm Tổ Chức Đại Hội Quốc Tế năm 2016, và Lễ Bế Mạc Đại Hội.

http://www.vovi.org/index.php?option=com_content&view=article&id=1000&Itemid=275

<http://www.vovi.org/>

THƠ BẠN ĐẠO

Nhớ

Nhớ chi tạm cảnh bạn ơi
Ta nên nhớ thiên chuyện đời cổ quên
Nhớ về Cha Mẹ bề trên
Hành thiền rốt ráo giữ bền đường tu
Chơi đùa phung phí tạo mù
Tu hành bê trễ đường tu khó thành
Cùng tu theo chị theo anh
Theo Thầy, theo Tổ tu hành đạt thông
Thẳng đường cố tránh lòng vòng
Quanh co lạc bước trần hồng khó xa
Tổ Thầy cùng với Mẹ Cha
Mong đợi ta tiến về nhà đoàn viên
Đêm đêm con cố hành thiền
Nhớ Cha nhớ Mẹ lệ liền tuông rơi
Nguyện tu tinh tấn về Trời
Giải niêm nhưng nhớ chơi vui trần miền.

Thủy Bùi Missouri 27/6/2016